

ارتباط اختلال بیش فعالی-نقص توجه با اختلال یادگیری در کودکان

مهری دباغی ورنوسفادرانی

کارشناس ارشد روانشناسی، گرایش روانسنجی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خمینی شهر، اصفهان، ایران،

چکیده

هر اختلالی که در آن موفقیت تحصیلی فرد با توجه به سن و آموزش و هوش، براساس آزمون‌های معیار خواندن و نوشتن و محاسبه از آنچه انتظار می‌رود بسیار کمتر باشد، اختلال یادگیری توصیف می‌شود. اختلال یادگیری یعنی رشد ناکافی مهارت‌های خاص تحصیلی که به علت بیماری جسمی یا عصبی نباشد. این کودکان علی‌رغم هوش طبیعی در یک یا چند حوزه درسی مشکل یادگیری دارند و توانایی‌هایی مانند خواندن، نوشتن و یا ریاضیات به طور قابل توجهی کمتر از سطح توانایی عمومی کودک است. یعنی این عدم توانایی در حوزه تحصیلی خاص زیر سطح مورد انتظار براساس سن، هوش، و آموزش کلاسی کودک می‌باشد. اختلال بیش فعالی- نقص توجه (Attention Deficit Hyperactive Disorder, ADHD) یکی از شایعترین اختلالات تکاملی عصبی دوران کودکی است. این اختلال معمولاً اول در دوران کودکی تشخیص داده می‌شود و اغلب تا بزرگسالی ادامه می‌یابد. کودکان مبتلا به ADHD ممکن است در توجه و کنترل رفتارهای سریع و ناگهانی دچار مشکل شوند، بیش از حد فعال باشند، یا بدون فکر کردن در مورد تبعات رفتارهای خود، عمل کنند. بنابراین این مقاله با روش مطالعه کتابخانه‌ای به بررسی و درمان اختلالات یادگیری دانش آموزان بیش فعالی و نقص توجه می‌پردازد و با بررسی انواع اختلالات یادگیری و انواع درمان‌های رایج به این نتیجه می‌رسیم که دو عامل خانواده و دارو می‌تواند در درمان اختلالات یادگیری موثر باشد.

واژگان کلیدی: اختلالات یادگیری، دانش آموزان، درمان، آموزش.